

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่าง วิธีการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ลำดับการเกิด เพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กับพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และการสร้างสมการทำนายพฤติกรรมกล้าแสดงออก โดยเสนอผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตอนที่ 1 ค่ามัชณิเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามวิธีการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง แบบสอบถามพฤติกรรมการแสดงออก และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรูปของคะแนนเฉลี่ยสะสม

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์การทำนายพหุคุณ เพื่อพยากรณ์พฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียน เมื่อใช้ตัวเกณฑ์และตัวทำนายดังต่อไปนี้

2.1 เมื่อใช้พฤติกรรมกล้าแสดงออกเป็นตัวเกณฑ์ และตัวทำนายคือ วิธีการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ทั้ง 3 แบบ ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ลำดับการเกิด เพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2 เมื่อใช้พฤติกรรมก้าวร้าวเป็นตัวเกณฑ์ และตัวทำนายคือวิธีการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ทั้ง 3 แบบ ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ลำดับการเกิด เพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.3 เมื่อใช้พฤติกรรมไม่กล้าแสดงออกเป็นตัวเกณฑ์ และตัวทำนายคือ วิธีการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ทั้ง 3 แบบ ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ลำดับการเกิด เพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลการวิเคราะห์การทำนายพหุคุณมีขั้นตอนในการนำเสนอข้อมูลดังต่อไปนี้

(1) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวทำนายกับตัวเกณฑ์ (Correlation Coefficient) และระหว่างตัวทำนายกับตัวทำนาย (Intercorrelation Coefficient) โดยแสดงในรูปเมทริกสหสัมพันธ์ของตัวแปรทั้งหมดพร้อมกับการทดสอบนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์นั้น ๆ

(2) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวเกณฑ์ กับตัวที่มีรายได้เพิ่มเข้าไปในสมการถดถอยที่ละตัว ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณนี้ และทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์การที่มีรายได้เพิ่มขึ้น (R^2 Change)

(3) สร้างสมการที่มีรายได้เพิ่มเข้าไปในรูปแบบดังนี้ ด้วยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยที่อยู่ในรูปแบบแผนมาตราฐาน (B) และคะแนนดิบ (b) ค่าคงที่ของสมการที่มีรายได้เพิ่มเข้าไปในรูปแบบดิบ (a) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตราฐานในการที่มีรายได้เพิ่มขึ้น (SE_{est}) เมื่อที่มีรายได้เพิ่มเข้าไปในรูปแบบดิบ

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลจะได้สมการที่มีรายได้เพิ่มเข้าไปในรูปแบบดิบและคะแนนมาตราฐาน เมื่อใช้ตัวเกณฑ์คือ พฤติกรรมกล้าแสดงออก พฤติกรรมก้าวร้าว และพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออก เมื่อใช้กลุ่มตัวที่มีรายได้เพิ่มเข้าไปในรูปแบบดิบ แล้วว่าตัวที่มีรายได้เพิ่มเข้าไปในรูปแบบดิบ วิธีการอบรมเลี้ยงดูของผู้สอน 3 แบบ ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ลำดับการเกิด เพศ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เพื่อให้เข้าใจผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดียิ่งขึ้น ผู้วิจัยได้กำหนดลักษณะของ

ทางสถิติและอักษรย่อที่ใช้ในการวิจัยดังนี้

X_1	หมายถึง	ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง
X_2	หมายถึง	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
X_3	หมายถึง	เพศ
X_4	หมายถึง	ลำดับการเกิด
X_5	หมายถึง	วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบทดสอบ
X_6	หมายถึง	วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย
X_7	หมายถึง	วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวัดขั้น
Y_1	หมายถึง	พฤติกรรมกล้าแสดงออก
Y_2	หมายถึง	พฤติกรรมก้าวร้าว
Y_3	หมายถึง	พฤติกรรมไม่กล้าแสดงออก
Y'_1	หมายถึง	คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้จากการที่มีรายได้เพิ่มเข้าไปในรูปแบบดิบเมื่อใช้ Y_1 เป็นเกณฑ์

Y'_2	หมายถึง	คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้จากการทำนายในรูปของคะแนนดิบเมื่อใช้ Y_2 เป็นเกณฑ์
Y'_3	หมายถึง	คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้จากการทำนายในรูปของคะแนนดิบเมื่อใช้ Y_3 เป็นเกณฑ์
Z'_1	หมายถึง	คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้จากการทำนายในรูปคะแนนมาตรฐานเมื่อใช้ Y_1 เป็นเกณฑ์
Z'_2	หมายถึง	คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้จากการทำนายในรูปคะแนนมาตรฐานเมื่อใช้ Y_2 เป็นเกณฑ์
Z'_3	หมายถึง	คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้จากการทำนายในรูปคะแนนมาตรฐานเมื่อใช้ Y_3 เป็นเกณฑ์
R	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทุกๆ
R^2	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย
R^2 Change	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์การทำนายที่เปลี่ยนไปจากเดิมเมื่อเพิ่มตัวทำนายทีละตัว
SE_{est}	หมายถึง	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการทำนาย
SE_b	หมายถึง	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ถดถอย
b	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนายในรูปคะแนนดิบ
B	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน
a	หมายถึง	ค่าคงที่ของสมการทำนาย
t	หมายถึง	อัตราส่วนที่ ที่ใช้ทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนาย
F	หมายถึง	อัตราส่วนเอฟ ที่ใช้ทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 1,270 คน สามารถจำแนกกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 3 กลุ่ม ตามผลการตอบแบบสอบถามวัดพฤติกรรมการแสดงออก ได้ดังนี้คือ

1. กลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมกล้าแสดงออก (Assertive Group)
 518 คน คิดเป็นร้อยละ 40.79
2. กลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว (Aggressive Group)
 233 คน คิดเป็นร้อยละ 18.35
3. กลุ่มนักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออก (Passive Group)
 519 คน คิดเป็นร้อยละ 40.86

ตอนที่ 1 ค่ามัชณิมเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้จากแบบ
 สอบถาม วิธีการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ทั้ง 3 แบบ แบบสอบถามความคิดเห็น
 เกี่ยวกับตนของ แบบสอบวัดพฤติกรรมการแสดงออก และผลลัมภ์ทางการเรียน
 ในรูปของคะแนนเฉลี่ยสะสม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 ผู้มีพิณและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของตัวแปรที่เป็นตัวทำนายและตัวเกล็ท์ จำแนกตามกลุ่มของพฤติกรรมการแสดงออก

ตัวแปร	Assertive G (N=518)		Agressive G (N=233)		Passive G (N=519)		Total	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
X ₁ ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนของ	135.8321	15.0011	130.6567	20.5463	115.2023	15.2919	126.4520	18.8476
X ₂ ผลลัพธ์จากการเรียน	2.3772	0.2000	2.3532	0.2099	2.3632	0.1885	2.3671	0.1973
X ₃ เพศ	0.4151	0.4932	0.5794	0.4947	0.3796	0.4858	0.4307	0.4954
X ₄ ลำดับการเกิด	0.3127	0.4641	0.4120	0.4933	0.4644	0.4992	0.3929	0.4886
X ₅ การอบรมเลี้ยงดูแบบทดสอบทั้ง	40.4517	10.7766	58.4549	11.9044	43.7726	10.7530	45.1118	12.7558
X ₆ การอบรมเลี้ยงดูแบบประเมินป้าวัยไทย	69.7490	10.5129	53.3176	10.3583	52.2524	11.1850	62.2197	12.5201
X ₇ การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด	53.9556	9.0415	58.1459	9.9678	62.5626	9.7979	58.2417	10.2856
Y ₁ พฤติกรรมกล้าแสดงออก	25.3282	5.5572	12.3133	3.7047	15.0617	3.2603	19.9685	8.2803
Y ₂ พฤติกรรมก้าวร้าว	6.2761	3.5034	18.3863	4.3645	3.8478	3.3227	6.2819	6.7825
Y ₃ พฤติกรรมไม่กล้าแสดงออก	8.4073	4.2187	9.3133	4.3441	21.0848	3.5511	13.7543	7.2881

เมื่อพิจารณาค่ามัชณิเลขคณิตเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มของพฤติกรรม การแสดงออก ปรากฏว่ากกลุ่มพฤติกรรมกล้าแสดงออก มีตัวแปรที่มีค่ามัชณิเลขคณิต สูงสุดคือ พฤติกรรมกล้าแสดงออก ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง และวิธีการอบรม เลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ตัวแปรที่มีค่าต่ำสุดคือ วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบทดสอบกึ่ง และวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวัดกัน

กลุ่มที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว มีตัวแปรที่มีค่ามัชณิเลขคณิตสูงสุดคือ พฤติกรรม ก้าวร้าว และวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบทดสอบกึ่ง ตัวแปรที่มีค่าต่ำสุดคือ วิธีการอบรม เลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย

กลุ่มที่มีพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออก มีตัวแปรที่มีค่ามัชณิเลขคณิตสูงสุด คือ พฤติกรรม ไม่กล้าแสดงออก และวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวัดกัน ตัวแปรที่มีค่าต่ำสุดคือ ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง

เมื่อพิจารณาการกระจายของคะแนน เปรียบเทียบระหว่างกลุ่มของ พฤติกรรมการแสดงออก ปรากฏว่า กลุ่มที่มีพฤติกรรมกล้าแสดงออก มีการกระจาย ของคะแนนพฤติกรรมกล้าแสดงออกสูงสุด

กลุ่มที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว ตัวแปรที่มีการกระจายของคะแนนสูงสุดมี ตั้งนี้คือ พฤติกรรมก้าวร้าวและความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง

กลุ่มที่มีพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออก ตัวแปรที่มีการกระจายของคะแนน สูงสุดคือ วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย และเป็นที่น่าสังเกตว่า พฤติกรรม ไม่กล้าแสดงออกมีการกระจายของคะแนนต่ำสุด

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคุณ เมื่อใช้ตัวเกณฑ์คือ พฤติกรรมการแสดงออกทั้ง 3 ประเภท ได้แก่ พฤติกรรมกล้าแสดงออก พฤติกรรมก้าวร้าว และ พฤติกรรมไม่กล้าแสดงออก กับตัวทำนายได้แก่ ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ผล สัมฤทธิ์ทางการเรียน เพศ ลำดับการเกิด และวิธีการอบรมเลี้ยงดูทั้ง 3 แบบ คือ วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบทดสอบกึ่ง และ วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวัดกัน โดยใช้วิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคุณ (Multiple Regression) แบบมีขั้นตอน (Stepwise)

1. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวทำนายกับตัวเกณฑ์ (Correlation Coefficient) และระหว่างตัวทำนายกับตัวทำนาย (Intercorrelation Coefficient) แสดงในรูปเมทริกสหสัมพันธ์ของตัวแปรทั้งหมดในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 เมทริกสหสัมพันธ์ระหว่างตัวทำนายกับตัวเกณฑ์ และระหว่างตัวทำนายกับตัวทำนาย

	X_1	X_2	X_3	X_4	X_5	X_6	X_7	Y_1	Y_2	Y_3
X_1	1.0000									
X_2	.1211**	1.0000								
X_3	.0912**	-.0006	1.0000							
X_4	-.0030	.0101	.0068	1.0000						
X_5	-.0130	-.0039	.1838**	-.0543	1.0000					
X_6	.2820**	.0354	.0893**	-.0074	-.4431**	1.0000				
X_7	-.1809**	.0491	.0448	.0948**	.0649	-.0698*	1.0000			
Y_1	.4759**	.0407	.0993**	-.1145**	-.3992**	.5887**	-.3184**	1.0000		
Y_2	.0842*	-.0664*	.1620**	.0020	.5292**	-.3470**	.0217	-.5467**	1.0000	
Y_3	-.5048**	.0155	-.0944**	.1274**	-.0374	-.3010**	.3411**	-.6256**	-.5467**	1.0000

** $P < .001$

* $P < .01$

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคุณระหว่างตัวเกณฑ์กับตัวที่มีความสำคัญ จำนวน 3 กรณีตามตัวเกณฑ์ดังนี้

1.1 เมื่อใช้พฤติกรรมกล้าแสดงออกเป็นตัวเกณฑ์ ปรากฏว่า พฤติกรรมกล้าแสดงออก (Y_1) มีความสัมพันธ์กับตัวที่มีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเรียงลำดับจากตัวแปรที่มีค่าสหสัมพันธ์สูงสุดดังนี้คือ วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (X_6) ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (X_1) วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบบุตร (X_5) วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวัดขั้น (X_7) ลำดับการเกิด (X_4) และเพศ (X_3) ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวที่มีความสำคัญกับตัวเกณฑ์ (r) ที่มีค่าสูงสุดได้แก่ ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (X_6) กับพฤติกรรมกล้าแสดงออก (Y_1) ($r = .5887$) และค่าต่ำสุดได้แก่ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างเพศ (X_3) กับพฤติกรรมกล้าแสดงออก ($r = .0993$) ตัวที่มีความสำคัญที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับพฤติกรรมกล้าแสดงออก ได้แก่ ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง เพศชายและวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ตัวที่มีความสำคัญที่มีความสัมพันธ์ในทางลบกับพฤติกรรมกล้าแสดงออก คือ วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบบุตร วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวัดขั้น และบุตรที่มีลำดับการเกิดเป็นคนแรก แสดงว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมกล้าแสดงออกเป็นผู้ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย และมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองในทางที่ดี นักเรียนชายและบุตรคนรองจะมีพฤติกรรมกล้าแสดงออกมากกว่านักเรียนหญิงและบุตรคนแรก ตัวที่มีความสำคัญที่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกล้าแสดงออกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ผลลัพธ์ทางการเรียน

1.2 เมื่อใช้พฤติกรรมก้าวร้าวเป็นตัวเกณฑ์ ปรากฏว่า พฤติกรรมก้าวร้าว (Y_2) มีความสัมพันธ์กับตัวที่มีความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเรียงลำดับจากตัวแปรที่มีค่าสหสัมพันธ์สูงสุดดังนี้คือ วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบบุตร (X_5) วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (X_6) เพศ (X_3) ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (X_1) และผลลัพธ์ทางการเรียน (X_2) ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวที่มีความสำคัญกับตัวเกณฑ์ (r) ที่มีค่าสูงสุด ได้แก่ ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบบุตร (X_5) กับพฤติกรรมก้าวร้าว (Y_2) ($r = .5292$) และค่าต่ำสุดได้แก่ ค่าสหสัมพันธ์ระหว่าง ผลลัพธ์ทางการเรียน (X_2) กับ

พฤติกรรมก้าวร้าว (Y_2) ($r = -.0664$) ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ในทางบวก กับพฤติกรรมก้าวร้าว ได้แก่ ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบทดลองทั้ง แล้วเพศชาย ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ในทางลบกับพฤติกรรมก้าวร้าว คือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย แสดงว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมก้าวร้าว เป็นผู้ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทดลองทั้ง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองในทางที่ดี มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และนักเรียนชาย มีพฤติกรรมก้าวร้าวมากกว่านักเรียนหญิง ตัวทำนายที่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม ก้าวร้าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ลำดับการเกิด และวิธีการ อบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวัดขั้น

1.3 เมื่อใช้พฤติกรรมไม่ก้าวและออกเป็นตัวเกณฑ์ ปรากฏว่า พฤติกรรมไม่ก้าวและออก (Y_3) มีความสัมพันธ์กับตัวทำนายอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01 โดยเรียงลำดับจากตัวแปรที่มีค่าสหสัมพันธ์สูงสุดดังนี้คือ ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (X_1) วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวัดขั้น (X_7) วิธี การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (X_6) ลำดับการเกิด (X_4) และเพศ (X_3) ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวทำนายกับตัวเกณฑ์ (r) ที่มีค่าสูงสุด ได้แก่ ค่าสหสัมพันธ์ ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (X_1) กับพฤติกรรมไม่ก้าวและออก (Y_3) ($r = -.5048$) และค่าต่ำสุดได้แก่ ค่าสหสัมพันธ์ระหว่าง เพศ (X_3) กับพฤติกรรม ไม่ก้าวและออก (Y_3) ($r = .0944$) ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับ พฤติกรรมไม่ก้าวและออก ได้แก่ วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวัดขั้น และ บุตรที่มีลำดับการเกิดเป็นคนแรก ตัวทำนายที่มีความสัมพันธ์ในทางลบ กับพฤติกรรม ไม่ก้าวและออก คือ ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง เพศชายและวิธีการอบรม เลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย แสดงว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมไม่ก้าวและออก เป็นผู้ที่ ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวัดขั้น มีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองในทางที่ ไม่ดี นักเรียนหญิงและบุตรคนแรก จะมีพฤติกรรมไม่ก้าวและออกมากกว่านักเรียน ชายและบุตรคนรอง ตัวทำนายที่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมไม่ก้าวและออก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และวิธีการ อบรมเลี้ยงดูแบบทดลองทั้ง

2. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างกันของตัวทำนายกับตัวทำนาย เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างกันของตัวทำนาย พบว่า

2.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (X_1) มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับผลลัพธ์ทางการเรียน (X_2) เพศ (X_3) และวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (X_6) อ่อนแรงมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความสัมพันธ์ในทางลบกับ วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวัดขั้น (X_7) แต่ไม่พบความสัมพันธ์อ่อนแรงมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กับ ลำดับการเกิด (X_4) และวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบทดสอบทั้ง (X_5)

2.2 ผลลัพธ์ทางการเรียน (X_2) มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับ ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (X_1) อ่อนแรงมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่ไม่พบความสัมพันธ์อ่อนแรงมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กับ เพศ (X_3) ลำดับการเกิด (X_4) และวิธีการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ทั้ง 3 แบบ

2.3 เพศ (X_3) มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับ ความคิดเห็น เกี่ยวกับตนเอง (X_1) วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบทดสอบทั้ง (X_5) และวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (X_6) อ่อนแรงมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่ไม่พบ ความสัมพันธ์อ่อนแรงมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กับ ลำดับการเกิด (X_4) วิธี การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวัดขั้น (X_7) ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (X_1) และผลลัพธ์ทางการเรียน (X_2)

2.4 ลำดับการเกิด (X_4) มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับ วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวัดขั้น (X_7) อ่อนแรงมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่ ไม่พบความสัมพันธ์อ่อนแรงมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กับ ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (X_1) ผลลัพธ์ทางการเรียน (X_2) เพศ (X_3) วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบทดสอบทั้ง (X_5) และวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (X_6)

2.5 วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบทดสอบทั้ง (X_5) มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับ เพศ (X_3) อ่อนแรงมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความสัมพันธ์ ในทางลบกับวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (X_6) แต่ไม่พบความสัมพันธ์ อ่อนแรงมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กับ ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (X_1) ผลลัพธ์ทางการเรียน (X_2) ลำดับการเกิด (X_4) และวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวัดขั้น (X_7)

2.6 วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (X_6) มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความคิดเห็นเกี่ยวกับตนของ (X_1) เพศ (X_3) อายุ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความสัมพันธ์ในทางลบกับวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบทดลองทั้ง (X_5) และวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวัดขั้น (X_7) แต่ไม่พบความสัมพันธ์อายุ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_2) และลำดับการเกิด (X_4)

2.7 วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวัดขั้น (X_7) มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับลำดับการเกิด (X_4) อายุ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความสัมพันธ์ในทางลบกับความคิดเห็นเกี่ยวกับตนของ (X_1) และวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (X_6) แต่ไม่พบความสัมพันธ์อายุ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X_2) เพศ (X_3) และวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบทดลองทั้ง (X_5)

3. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคุณระหว่างตัวเกณฑ์กับตัวทำนาย ที่เพิ่มเข้าไปในสมการถดถอยทีละตัว ทดสอบความมีนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคุณ และทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2 Change) ที่เพิ่มขึ้นเพื่อหากลุ่มตัวทำนายที่ดีที่สุดในการทำนายพฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียน และสร้างสมการทำนายพฤติกรรมการแสดงออก ด้วยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยที่อยู่ในรูปค่าแหนดิบและค่าแหนดมาตรฐาน จำแนกตามลักษณะของพฤติกรรมการแสดงออกเป็น 3 กรณีดังนี้

3.1 การหากลุ่มตัวทำนายที่ดีที่สุดในการทำนายพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักเรียน และสร้างสมการทำนายพฤติกรรมกล้าแสดงออกของนักเรียน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

3.1.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคุณระหว่างตัวเกณฑ์คือ พฤติกรรมกล้าแสดงออก (Y_1) กับตัวทำนายที่เพิ่มเข้าไปในสมการถดถอยทีละตัว พร้อมทั้งการทดสอบค่าสถิติเอนฟ แสดงไว้ในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวเกณฑ์ คือพฤติกรรมกล้าแสดงออก กับตัวทำนาย

ขั้นที่	ตัวทำนาย	R	F	R^2	R^2 Change	F Change
1	X_6	.5887	496.2544	.3411	.3411	496.2544
2	$X_6 X_7$	.6419	388.1948	.4200	.0789	161.1449
3	$X_6 X_7 X_1$	.6808	298.7609	.4565	.0365	74.7194
4	$X_6 X_7 X_1 X_5$	.7084	259.8334	.4911	.0346	84.1696
5	$X_6 X_7 X_1 X_5 X_4$	.7216	215.8837	.5107	.0196	22.4564
6	$X_6 X_7 X_1 X_5 X_4 X_3$	.7298	161.8139	.5145	.0038	6.6446

P < .01

จากตารางที่ 4 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เมื่อเพิ่มตัวทำนาย ตั้งแต่ขั้นที่ 1 ถึงขั้นที่ 6 มีค่าอยู่ระหว่าง .5887 ถึง .7298 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 โดยที่ตัวทำนายวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (X_6) เป็นตัวทำนายตัวแรกที่เข้าในสมการทดสอบ เพราะมีขนาดของความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมกล้าแสดงออกสูงสุด ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เมื่อกำหนด ตัวยตัวทำนาย วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยเพียงตัวเดียว มีค่าเท่ากับ .5887 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) มีค่าเท่ากับ .3411 เมื่อเพิ่มตัวทำนาย วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกว่าขั้น (X_7) เข้าในสมการทดสอบเป็นขั้นที่ 2 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) มีค่าเพิ่มขึ้นเป็น .6419 ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) มีค่าเท่ากับ .4200 ซึ่งเพิ่มขึ้นจากเดิม .0789 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อ เพิ่มตัวทำนายความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (X_1) เข้าในสมการทดสอบเป็นขั้นที่ 3 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) มีค่าเพิ่มขึ้นเป็น .6808 ค่าสัมประสิทธิ์ การทำนาย (R^2) มีค่าเท่ากับ .4565 ซึ่งเพิ่มขึ้นจากเดิม .0365 อย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อเพิ่มตัวทำนาย วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบทดสอบทั้ง (X_5) เข้าในสมการทดสอบอยเป็นขั้นที่ 4 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) มีค่าเพิ่มขึ้นเป็น .7084 ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) มีค่าเท่ากับ .4911 ซึ่งเพิ่มขึ้นจากเดิม .0346 อよ่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อเพิ่มตัวทำนาย ลำดับการเกิด (X_4) เข้าในสมการทดสอบอยเป็นขั้นที่ 5 พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) มีค่าเพิ่มขึ้นเป็น .7216 ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) มีค่าเท่ากับ .5107 ซึ่งเพิ่มขึ้นจากเดิม .0196 อよ่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ เมื่อเพิ่มตัวทำนาย เพศ (X_3) เข้าในสมการทดสอบอยเป็นขั้นที่ 6 พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) มีค่าเพิ่มขึ้นเป็น .7298 ค่าสัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) มีค่าเท่ากับ .5145 ซึ่งเพิ่มขึ้นจากเดิม .0038 อよ่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หลังจากนี้เมื่อเพิ่มตัวทำนายที่เหลือ คือ ผลลัมภุ์จากการเรียน (X_2) เข้าไปในสมการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์การทำนายเพิ่มขึ้นอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ตัวทำนายที่เหลือนี้จึงถูกนำออกจากสมการ แสดงว่ากลุ่มตัวทำนายที่ได้ประกอบด้วย วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาชิปไตย (X_6) วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด กวดชั้น (X_7) ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนของ (X_1) วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบทดสอบทั้ง (X_5) ลำดับการเกิด (X_4) และเพศ (X_3)

3.1.2 สร้างสมการทำนายพฤติกรรมกล้าแสดงออก โดยใช้กลุ่มตัวทำนายที่ได้ ด้วยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์ทดสอบที่อยู่ในรูปค่าแหนดิบ (b) และค่าแหนดิบมาตรฐาน (B) ค่าคงที่ของสมการทำนายในรูปค่าแหนดิบ (a) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนาย (SE_{est}) และทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนาย ค่าคงที่ในสมการทำนาย และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนายของตัวเกณฑ์ พฤติกรรมกล้าแสดงออก (Y_1)

ตัวทำนาย	b	B	SE _b	t
X_6	0.2513	0.3800	0.0162	15.474
X_7	-0.1812	-0.2250	0.0170	-10.649
X_4	0.1011	0.2301	9.6817E-03	10.440
X_5	-0.1352	-0.2083	0.0156	-8.680
X_4	-1.6536	-0.0976	0.3519	-4.699
X_3	-0.9230	-0.0552	0.3581	-2.578

a	= 9.2488
SE _{est}	= 2.0022

P < .01

จากตารางที่ 5 สามารถสร้างสมการทำนายพฤติกรรมกล้าแสดงออกได้ดังนี้

สมการในรูปคะແນດີບ

$$Y'_1 = 9.2488 + 0.2513X_6 - 0.1812X_7 + 0.1011X_1 \\ - 0.1352X_5 - 1.6536X_4 - 0.9230X_3$$

สมการในรูปคະແນນมาตรฐาน

$$Z'_1 = 0.3800Z_6 - 0.2250Z_7 + 0.2301Z_1 - 0.2083Z_5 \\ - 0.0976Z_4 - 0.0552Z_3$$

ตัวที่นำมายังตัวอิสระร่วมกันมีประสิทธิภาพในการทำงาน คิดเป็นร้อยละ 51.45 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำงานเท่ากับ 2.0022

3.2 การหากลุ่มตัวที่นำมายังตัวที่สุดในการทำงาน พฤติกรรมก้าวเร็วของนักเรียน และสร้างสมการทำงานพฤติกรรมก้าวเร็วของนักเรียน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

3.2.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคุณระหว่างตัวเกณฑ์คือ พฤติกรรมก้าวเร็ว (Y_2) กับตัวที่นำมายังตัวที่เพิ่มเข้าในสมการทดถอยที่ลະตัวพร้อมกับการทดสอบค่าสถิติอีฟ แสดงไว้ในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคุณระหว่างตัวเกณฑ์ คือพฤติกรรมก้าวเร็วกับตัวที่นำมายัง

ขั้นที่	ตัวที่นำมายัง	R	F	R^2	R^2 Change	F Change
1	X_5	.5292	493.2803	.2801	.2801	493.2803
2	$X_5 X_6$	.5439	266.1469	.2958	.0158	28.3670
3	$X_5 X_6 X_1$	.5608	193.5676	.3145	.0186	34.3838
4	$X_5 X_6 X_1 X_3$	.5674	150.1883	.3220	.0075	14.0599
5	$X_5 X_6 X_1 X_3 X_2$	.5702	121.7790	.3251	.0031	5.8423

P < .01

จากตารางที่ 6 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคุณ เมื่อเพิ่มตัวที่นำมายังตั้งแต่ขั้นที่ 1 ถึงขั้นที่ 5 มีค่าอยู่ระหว่าง .5292 ถึง .5702 อุ่นกว่าขั้นที่ 1 ทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่ตัวที่นำมายังตัวที่เพิ่มเข้าในสมการทดถอย เนื่องดูแบบทอดทิ้ง (X_5) เป็นตัวที่นำมายังตัวแรกที่เพิ่มเข้าในสมการทดถอย เพราะมีขนาดของความสัมพันธ์กับพฤติกรรมก้าวเร็วสูงสุด ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคุณ (R) เมื่อเพิ่มตัวที่นำมายังตัวที่เพิ่มเข้าในสมการทดถอย เนื่องดูแบบทอดทิ้งเพียงตัวเดียวมีค่าเท่ากับ .5292 อุ่นกว่าขั้นที่ 1

ทางสถิติที่ระดับ .01 ค่าสัมประสิทธิ์การทำงานย (R²) มีค่าเท่ากับ .2801 เมื่อเพิ่มตัวทำงานย วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (X₆) เข้าในสมการถดถอยเป็นขั้นที่ 2 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคุณ (R) มีค่าเพิ่มขึ้นเป็น .5439 ค่าสัมประสิทธิ์การทำงานย (R²) มีค่าเท่ากับ .2958 ซึ่งเพิ่มขึ้นจากเดิม .0158 อよ่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อเพิ่มตัวทำงานย ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (X₁) เข้าในสมการถดถอยเป็นขั้นที่ 3 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคุณ (R) มีค่าเพิ่มขึ้นเป็น .5608 ค่าสัมประสิทธิ์การทำงานย (R²) มีค่าเท่ากับ .3145 ซึ่งเพิ่มขึ้นจากเดิม .0186 อよ่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อเพิ่มตัวทำงานย เพศ (X₃) เข้าในสมการถดถอยเป็นขั้นที่ 4 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคุณ (R) มีค่าเพิ่มขึ้นเป็น .5674 ค่าสัมประสิทธิ์การทำงานย (R²) มีค่าเท่ากับ .3220 ซึ่งเพิ่มขึ้นจากเดิม .0075 อよ่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อเพิ่มตัวทำงานยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X₂) เข้าในสมการเป็นขั้นที่ 5 พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคุณ (R) มีค่าเพิ่มขึ้นเป็น .5702 ค่าสัมประสิทธิ์การทำงานย (R²) มีค่าเท่ากับ .3251 ซึ่งเพิ่มขึ้นจากเดิม .0031 อよ่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หลังจากนี้เมื่อเพิ่มตัวทำงานยที่เหลือคือล้ำดับการเกิด (X₄) และวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดการดูแล (X₇) เข้าไปในสมการถดถอย ค่าสัมประสิทธิ์การทำงานยเพิ่มขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ตัวทำงานยที่เหลือนี้จึงถูกนำออกจากการ แสดงว่ากลุ่มตัวทำงานยที่ดี ประกอบด้วย วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบทดสอบ (X₅) วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (X₆) ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (X₁) เพศ (X₃) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (X₂)

3.2.2 สร้างสมการทำงานยพฤติกรรมก้าวร้าว โดยใช้กลุ่มตัวทำงานยที่ดี ด้วยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยที่อยู่ในรูปคงแหนดิบ (b) และคงแหนดิบมาตรฐาน (B) ค่าคงที่ของสมการทำงานยในรูปคงแหนดิบ (a) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำงานย (SE_{est}) และทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งแสดงในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวทำนาย ค่าคงที่ในสมการทำนาย และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนายของตัวเกณฑ์พฤติกรรมก้าวร้าว (Y_2)

ตัวทำนาย	b	B	SE _b	t
X_5	0.2253	0.4238	0.0143	15.807
X_6	-0.1107	-0.2044	0.0149	-7.423
X_1	0.0499	0.1386	8.7501E-03	5.699
X_3	1.2283	0.0897	0.3283	3.741
X_2	-1.9216	-0.0559	0.7950	-2.417
a	= 0.7205			
SE _{est}	= 2.3847			
P < .01				

จากตารางที่ 7 สามารถสร้างสมการทำนายพฤติกรรมก้าวร้าวได้ดังนี้
สมการในรูปคณบดีบ

$$Y'_2 = 0.7205 + 0.2253X_5 - 0.1107X_6 + 0.0499X_1 \\ + 1.2283X_3 - 1.9216X_2$$

สมการในรูปคณบดีบมาตรฐาน

$$Z'_2 = 0.4238Z_5 - 0.2044Z_6 + 0.1386Z_1 - 0.0897Z_3 \\ - 0.0559Z_2$$

ตัวทำนายตั้งกล่าวว่าร่วมกันมีประสิทธิภาพในการทำนาย คิดเป็นร้อยละ 32.51 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการทำนายเท่ากับ 2.3847

3.3 การหากลุ่มตัวทำนายที่ดีที่สุดในการทำนาย พฤติกรรมไม่กล้าแสดงออกของนักเรียน และสร้างสมการทำนายพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออกของนักเรียน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

3.3.1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวเกณฑ์คือ พฤติกรรมไม่กล้าแสดงออก (Y_3) กับตัวทำนายที่เพิ่มเข้าไปในสมการถัดอยู่ที่ละตัว พร้อมทั้งการทดสอบค่าสถิติอ่อน แสดงไว้ในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวเกณฑ์ คือพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออก กับตัวทำนาย

ขั้นที่	ตัวทำนาย	R	F	R^2	R^2 Change	F Change
1	X_1	.5048	433.7019	.2549	.2549	433.7019
2	$X_1 X_7$	.5651	297.2153	.3193	.0645	120.0197
3	$X_1 X_7 X_6$	.5874	222.3244	.3451	.0257	49.6961
4	$X_1 X_7 X_6 X_5$	.6063	183.8632	.3676	.0226	45.1958
5	$X_1 X_7 X_6 X_5 X_4$	.6131	152.2487	.3759	.0083	16.6764

$$P < .01$$

จากตารางที่ 8 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ เมื่อเพิ่มตัวทำนายตั้งแต่ขั้นที่ 1 ถึงขั้นที่ 5 มีค่าอยู่ระหว่าง .5048 ถึง .6131 อช่างมั่นยลสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่ตัวทำนายความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (X_1) เป็นตัวทำนายตัวแรกที่เข้าไปในสมการถัดอยู่ เพราะมีขนาดของความสัมพันธ์กับพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออกสูงสุด ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ (R) เมื่อทำนายด้วยตัว

ท่านายความคิดเห็นเกี่ยวกับตนของเพียงตัวเดียวมีค่าเท่ากับ .5048 อายุร่วมกันยังสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ค่าสัมประสิทธิ์การท่านาย (R^2) มีค่าเท่ากับ .2549 เมื่อเพิ่มตัวท่านาย วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวัดขั้น (X_7) เข้าในสมการถดถอยเป็นขั้นที่ 2 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคุณ (R) มีค่าเพิ่มขึ้นเป็น .5651 ค่าสัมประสิทธิ์การท่านาย (R^2) มีค่าเท่ากับ .3193 ซึ่งเพิ่มขึ้นจากเดิม .0645 อายุร่วมกันยังสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อเพิ่มตัวท่านายวิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (X_6) เข้าในสมการถดถอยเป็นขั้นที่ 3 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคุณ (R) มีค่าเพิ่มขึ้นเป็น .5874 ค่าสัมประสิทธิ์การท่านาย (R^2) มีค่าเท่ากับ .3451 ซึ่งเพิ่มขึ้นจากเดิม .0257 อายุร่วมกันยังสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อเพิ่มตัวท่านาย วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบทดสอบทึ้ง (X_5) เข้าในสมการถดถอยเป็นขั้นที่ 4 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคุณ (R) มีค่าเพิ่มขึ้นเป็น .6063 ค่าสัมประสิทธิ์การท่านาย (R^2) มีค่าเท่ากับ .3676 ซึ่งเพิ่มขึ้นจากเดิม .0226 อายุร่วมกันยังสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อเพิ่มตัวท่านายลำดับการเกิด (X_4) เข้าในสมการถดถอยเป็นขั้นที่ 5 พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคุณ (R) มีค่าเพิ่มขึ้นเป็น .6131 ค่าสัมประสิทธิ์การท่านาย (R^2) มีค่าเท่ากับ .3759 ซึ่งเพิ่มขึ้นจากเดิม .0083 อายุร่วมกันยังสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หลังจากนี้เมื่อเพิ่มตัวท่านายที่เหลือคือผลสัมฤทธิ์จากการเรียน (X_2) และเพศ (X_3) เข้าไปในสมการถดถอย ค่าสัมประสิทธิ์การท่านายเพิ่มขึ้นอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ตัวท่านายที่เหลือนี้จึงถูกนำออกจากการถดถอย แสดงว่ากลุ่มตัวท่านายที่ดีประกอบด้วย ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนของเพียงตัวเดียว (X_1) วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวัดขั้น (X_7) วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (X_6) วิธีการอบรมเลี้ยงดูแบบทดสอบทึ้ง (X_5) และลำดับการเกิด (X_4)

3.3.2 สร้างสมการท่านายพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออก โดยใช้กลุ่มตัวท่านายที่ดี ด้วยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยที่อยู่ในรูปค่าแหนดิบ (b) และค่าแหนดมาตรฐาน (B) ค่าคงที่ของสมการท่านายในรูปค่าแหนดิบ (a) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการท่านาย (SE_{est}) และทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติซึ่งแสดงในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ค่าสัมประสิทธิ์คงอยของตัวที่นำ ค่าคงที่ในสมการที่นำ และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการนำของตัวเกณฑ์ พฤติกรรมไม่กล้าแสดงออก (Y_3)

ตัวที่นำ	b	B	SE _b	t
X_1	-0.1515	-0.3918	9.1773E-03	-16.507
X_7	0.1807	0.2550	0.0161	11.208
X_6	-0.1420	-0.2439	0.0152	-9.354
X_5	-0.0926	-0.1621	0.0144	-6.457
X_4	1.3633	0.0914	0.3338	4.084
a	= 34.8623			
SE _{est}	= 1.8787			

P < .01

จากตารางที่ 9 สามารถสร้างสมการนำโดยพฤติกรรมไม่กล้าแสดงออก ได้ดังนี้

สมการในรูปคะแนนติด

$$Y'_3 = 34.8623 - 0.1515X_1 + 0.1807X_7 - 0.1420X_6 \\ - 0.0926X_5 + 1.3633X_4$$

สมการในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z'_3 = -0.3918Z_1 + 0.2550Z_7 - 0.2439Z_6 - 0.1621Z_5 \\ + 0.0914Z_4$$

ตัวนำด้วยตั้งกล่าวร่วมกันมีประสิทธิภาพในการนำ คิดเป็นร้อยละ 37.59 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการนำเท่ากับ 1.8787